

LEVANTE-EMV

La Universitat reconoce la labor cultural de Raimon

Compromiso cívico ■ El poeta y cantante Raimon fue aclamado ayer en la misma Universitat en la que hace más de cincuenta años estudió y supo que había mundo. El parainfo, en pie ante un autor emocionado, agradeció la trayectoria vital y su obra en defensa de la lengua y la cultura valencianas.



MAITE DUCAJÚ VALENCIA

■ El medio siglo de la canción «Al vent» ha servido para que las dos universidades valencianas hayan rendido este año homenaje a su autor, Raimon Pelejero Sanchis, conocido como Raimon. El cantante de Xàtiva, a sus 69 años, recibió ayer la medalla de la Universitat, en donde estudió Filoso-

fia a finales de los cincuenta, entregada en «reconocimiento a su trayectoria como cantante y compositor comprometido con la lengua y cultura el País Valencià» aseguró el rector, Francisco Tomás.

Un homenaje que Raimon quiso hacer extensivo a un «grupo intergeneracional de compañeros que realizaron una labor impor-

tante y comprometida con el País Valencià», indicó durante la ceremonia que fue, sobre todo, un encuentro ente amigos. Al Parainfo asistieron Andreu Alfaro, Manuel Boix, Artur Heras, Francesc de Paula Burguera, Elisau Climent, Josep Lluís Bauset y Manuel Costa, quien se encargó de la «laudatio»: un recorrido cargado



Raimon, entre los rectores Tomas y Juliá. FERRAN MONTENEGRO.

Tomás afirmó que «con sus palabras construyó una mirada crítica de un país con una lengua humillada»

Personal docente y administrativo recibió un homenaje por cuarenta años de trabajo en la institución

de lugares comunes para ellos.

También acudieron representantes de sectores político y académicos como el rector de la Politécnica de Valencia, Juan Juliá; el delegado del Gobierno, Ricardo Peralta; por Compromís, Mónica Oltra y Enric Morera; la portavoz del grupo socialista en el Ayuntamiento de Valencia, Carmen Alborch y el ex presidente de la Generalitat, Joan Lerma, entre otros, como el director general para Asuntos Internacionales del Ministerio de Educación, José Manuel Martínez. En cambio, no estuvo ningún representante del Consell.

El autor, emocionado, afirmó que «si Barcelona me hizo cantante; Xàtiva y Valencia me hicieron persona» a la vez que de la Universitat aseguró que fue para él «la puerta por la que entré de lleno en la sociedad» y fue «sino el centro del mundo, el lugar donde constatamos que había mundo».

Ante este compromiso cívico no dudó en mostrar su malestar por «la corrupción de la clase política de este país» así como su perplejidad «per la pasividad de mis paisanos» porque, en su opinión,

«en vez de clase dirigente tenemos personas que digieren, algunas de ellas, en constante digestión», lamentó.

De «Al vent», el rector Francisco Tomás afirmó que «acabó convirtiéndose en una canción imprescindible». Tras ironizar sobre su origen — los viajes en moto que Raimon hacía de Xàtiva a Valencia — apuntó sobre su obra que con «sus palabras y otras prestadas construyó una mirada crítica sobre un país diferente, expresada en una lengua humillada, extendida sobre un silencio impuesto por una dictadura que entendía poco o nada de disidencias de ningún tipo».

El rector comentó que «el grito de libertad era suyo, nacía de su propia cosecha, de las proximidades afectivas e intelectuales con gente como Joan Fuster o Vicent Ventura».

El catedrático emérito de Botánica, Manuel Costa, salpicó su discurso con anécdotas comunes y recordó a los poetas en los que Raimon bebió: desde Ausiàs March a Salvador Espriu. De él subrayó la «grandeza, humildad y honestidad».

Raimon Pelejero no fue ayer el único homenajeado. Una docena de profesores y personal de administración y servicios recibió su reconocimiento por cuarenta años de trabajo en la Universitat de valencià.

www.levante-emv.com

Discursos completos del acto de la Universitat
FRANCISCO TOMÁS, MANUEL COSTA Y RAIMON

«Disgustado por la corrupción del estamento político»

DISCURSO ÍNTEGRO DE RAIMON

Por su interés, reproducimos el discurso íntegro del cantante en el acto de entrega de la medalla

RAIMON VALENCIA

■ «Lleixant a part l'estil dels trobadors / Qui, per escalf, traspassen veritat, / E sostraen mon voler afectat Perquè no em torb, diré el que trob en vos»

Fa cinquanta anys, nou mesos, cin dies i ben bé quaranta set minuts, aquí mateix, al Parainfo, llegia jo els versos que acabeu d'escoltar. Els quatre primers versos del poema

XXIII d'Ausiàs March, conegut com Elogi a Teresa. Fou en ocasió de l'homenatge que es va retre al poeta valencià en el cinquè centenari de la seua mort.

La vida, que ens dona penes, i moltes altres coses afortunadament, m'ha portat aquí, ha fet coincidir aquest acte amb un altre aniversari, els cinc cents cinquanta anys de la mort del senyor de Beniarjó. I això em fa goig. No cal que subratlle la meua profunda emoció d'estar aquí, ayui, amb tots vosaltres, ni el meu sentit, sincere i agraït reconeixement a la Universitat de Valencià que per unànimitat em concedeix la seua medalla. Com ha dit molt bé l'amic Costa aquest honor es pot fer extensiu a tot

un grup intergeneracional de companys que durant molts anys, aquí o fora d'aquí han realitzat una gran tasca en el seu àmbit professional i en el del compromís cívic pel seu país, el País Valencià. Des de l'octubre de 1958 fins a finals de juny de 1963 la Universitat de Valencià fou, si no el centre del món, sí el lloc des d'on veïem, descobríem i constatarem que hi havia món. Per a mi com per a molts altres com jo, que entre els 17 anys i els 22 entràrem d'adolescents i eixírem joves, la Universitat fou la portella per on passàrem a formar part de la societat civil d'aquest bell i malaurat País Valencià.

Poca cosa puc afegir jo sobre aquells anys, després del magnífic

afectuos parlament de l'amic Manolo Costa. Puc dir el nom d'alguns professors i com vaig anar fent-me, com sóc ara, entre tots els que vivírem el mateix temps i el mateix espai.

Miquel Dolç, José Maria Jover, Antonio Ubieta, Joan Regà, Julián San Valero, Miquel Tarradell foren els professors que més influïren en la meua formació intel·lectual per les seues lliçons, pel seu comportament acadèmic i també per les indicacions sobre el que havíem de llegir fora de les lectures obligatòries de la assignatura corresponent.

Arran de la celebració dels 50 anys de la cançó Al vent que va organitzar la Universitat Politècnica de Valencià amb un recital meu i una

esplèndida exposició sobre el que he fet fins ara, alguns amics i alguns companys em vàrem parlar de com em veien en aquells anys. Vos en fare un petit resum.

Com ha dit Manolo vaig fer teatre dirigit per Josep Maria Morera i Pepe Sanchis Sinisterra, i acompanya d'una llarga llista d'actors: Manzaneque, Pilar Puchol, Ramon Pons, Concha Navarro, Rosa María Mateo, Vizoso, Enrique Llobregat, Alonso i un llarg etcètera. Vaig cantar i tocar la flauta, i no recorde si també la guitarra, amb Vicente Castelló, Emilio Baldoval, Alfredo Pina. Vaig intervenir en un curtmetratge, vaig fer anuncis de ràdio per guanyar-me unes pesetes, vaig donar classes particulars per la mateixa raó. Angel Sánchez Gil i Juanito Pérez Benlloch m'acon-

PASA A LA PÁGINA SIGUIENTE >



Raimon y el rector de la Universitat, Francisco Tomás, ayer en el Paraninfo de La Nau. / JESÚS CÍSCAR

La Universitat premia el ansia de libertad de Raimon

El cantautor de Xàtiva, disgustado por la corrupción política

FEDERICO SIMÓN
Valencia

Hasta en el momento de recibir la Medalla de la Universitat de València, Ramon Pelegero Sanchis, Raimon, mostró su compromiso con los valores de la libertad, la ética y la democracia. Ayer, en su discurso de agradecimiento al homenaje que le brindó la institución en la que se formó, el cantautor nacido en Xàtiva en 1940, se mostró disgustado por "la corrupción de la clase política de este país", a la vez que "perplejo" por "la pasividad" de sus paisanos. Así, comentó que la Comunidad Valenciana "en vez de clase dirigente tiene clase digeriente, en constante estado de digestión".

La Medalla de la Universitat

de València cierra un ciclo de casi cinco décadas desde que el cantautor entrara por las puertas de la institución a los 21 años para estudiar Historia. "La Universitat honra hoy a Ramon Pelegero, Raimon, por sus méritos como luchador por las libertades, por su compromiso con el país, por su trayectoria intelectual, por sus méritos como artista, por su vida llena de grandeza, humildad y honestidad", aseguró en el Paraninfo de la sede de La Nau el catedrático Manuel Costa Talens, amigo personal de Raimon desde los tiempos del instituto de Josep Ribera de Xàtiva, durante su intervención de *laudatio* del cantante.

Raimon dio las gracias a la institución porque para él fueron unos años clave en su formación:

"Si Barcelona me hizo cantante, Xàtiva y Valencia me hicieron persona". Precisamente este año se cumple el 50º aniversario de *Al vent*, canción paradigma del ansia de libertad que casi se ha convertido en un himno.

Al acto acudieron numerosos representantes de la vida política y social, como el rector de la Universidad Politécnica de Valencia, Juan Juliá, el delegado del Gobierno, Ricardo Peralta, la portavoz del Grupo Socialista en el Ayuntamiento de Valencia, Carmen Alborch, la portavoz del Grupo Compromiso en las Cortes, Mónica Oltra, o el ex presidente de la Generalitat Joan Lerma. Ningún miembro destacado del Partido Popular asistió a la entrega de la medalla al cantautor valenciano.

Y la 'Cançó' nació en una moto

El cantante y compositor Raimon recibió ayer la Medalla de la Universitat de València, que premia su compromiso con la lengua y la cultura

D.B. / Valencia

La cara, el corazón, las manos y los ojos al viento, alegoría e icono que hicieron suyo todos aquellos que quisieron cambiar las cosas. Estudiantes, obreros, vecinos. No esconde la lucha política directa, ni el desafío del idioma. Pero *Al vent* fue (es) mucho más. Como mínimo, seña de identidad y canción de apertura de un grandes éxitos de Raimon, cantautor, referencia y figura.

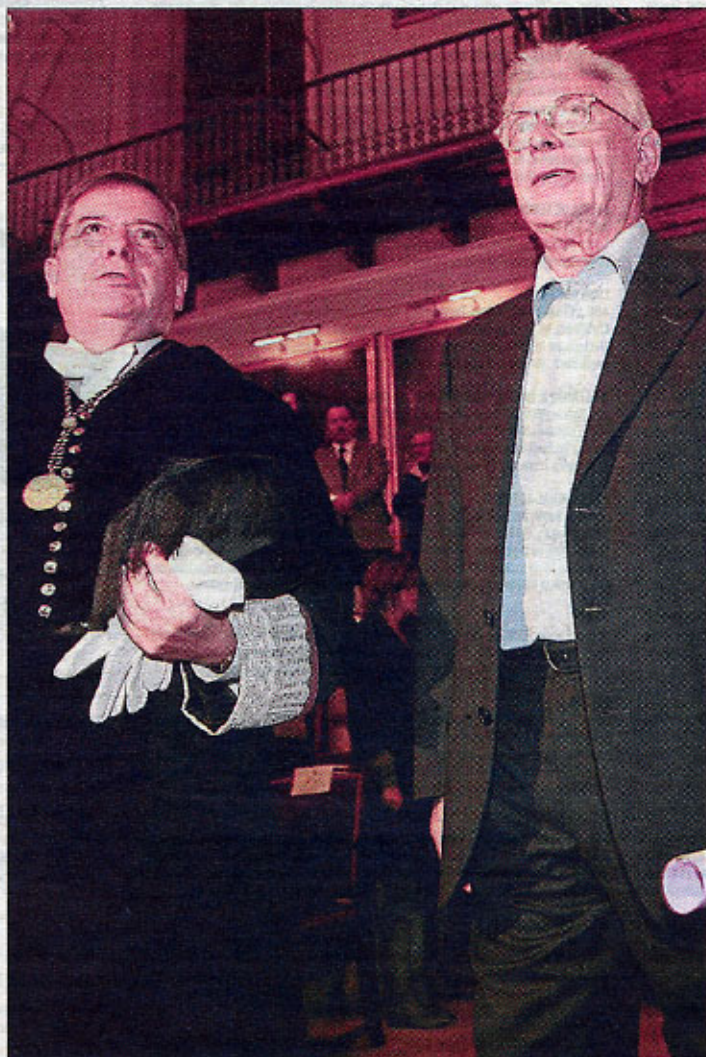
Ramón Pelegrero Sánchez, dicho al completo, recibió ayer la Medalla de la Universitat de València por su «encomiable trayectoria como cantante compositor comprometido con la lengua y la cultura del País Valenciano», en palabras del rector Francisco Tomás.

Con el Paraninfo (otro similar pero en Madrid, hace

El rector, Francisco Tomás, destacó su «trayectoria» y su «compromiso»

40 años, se convirtió en concierto histórico) como escenario y la asistencia de autoridades académicas, políticas y culturales, el compositor de Xàtiva recibió el galardón tranquilo, como si con él no fuera la cosa. Todo lo demás es más importante que un premio, seguro, pero por supuesto dijo estar «emocionado».

Tuvo, eso sí, la firmeza y la determinación suficiente para reivindicar (que no falte) que el reconocimiento «podría ampliarse a un grupo de compañeros que realizaron una labor importante y comprometida con el País Valenciano, tanto o más que yo». Raimon inició su discurso con versos de Ausiàs March, el



Raimon, ayer, con el rector en el Paraninfo de la Universitat. / JOSÉ CUÉLLAR

'Al vent' y los inicios

>Raimon **nace en Xàtiva** el 2 de diciembre de 1940, en «el carrer Blanc», calle que citará en diferentes canciones. A los veintidós años, se traslada a Valencia para estudiar historia.

>Su primera canción fue **Al vent**, surgida, parece, de la experiencia de ir «de paquete» en un trayecto en moto.

>En el año 1962, Raimon hace su **primera actuación pública**, en la entrega de unos premios literarios. Un año después publica su primer disco.

>Participó con éxito en el Festival de la Canción Mediterránea, con una canción en catalán. Ganó el **primer premio** en un momento considerado histórico.

Elogi a Teresa, los mismos que hace «50 años, 9 meses, 5 horas y 47 minutos» leyó por primera vez en el

mismo escenario para homenajear el quinto centenario del nacimiento del poeta, tal y como recordó.

Alabó también a la Universitat como «puente» por el que entró de lleno en la sociedad, y recordó a los profesores de esta institución que le influyeron especialmente en su formación intelectual. La universidad llenó buena parte de su vida: «Por aquella época hice teatro, canté, toqué la flauta y la guitarra, participé en un cortometraje e incluso hice anuncios para ganar unas pesetas», dijo.

También hizo hincapié en que era «lector de poesía», pero que en su época universitaria descubrió «lo que se escribía en el País Valenciano y Cataluña». De nuevo también Salvador Espriu, Josep Pla y Joan Fuster, «todos tuvieron mucha influencia en mi obra posterior».

Agradeció el premio pero también tuvo palabras para el público, «que me ha hecho sentir cantante». Aunque con matices: «Barcelona me ha hecho posible como cantante, Xàtiva y Valencia como persona».

Volviendo al punto de partida, en su discurso de clausura, el rector afirmó que «resulta difícil entender los años sesenta sin *Al vent* de Raimon, sin su grito de libertad y sin sus silencios» y recordó su pasado universitario cuando «cantaba sus versos a la oreja de sus amigos en las tabernas».

Un grito y un mensaje que, en distinto contexto, sigue intacto. Nada ha cambiado. «Bueno, sí, no he estado nunca tan delgado como en mi época de estudiante», reconoció.



El cantautor Raimon y el rector Francisco Tomás. :: EFE/FÖRSTERLING

Raimon recibe la medalla de la Universitat

Raimon recibió ayer, coincidiendo con el 50 aniversario de 'Al vent', la medalla de la Universitat de València. El cantautor hizo extensivo el galardón a toda su generación y criticó la corrupción política del país.



RAIMON RECIBE LA MEDALLA DE LA UNIVERSIDAD DE VALENCIA

Valencia • El cantautor valenciano Raimon (Ramón Pelegrero Sanchis) recibió ayer la Medalla de la Universidad de Valencia por su «encomiable trayectoria como cantante y compositor comprometido con la lengua y la cultura del País Valenciano», según destacó en el discurso de entrega el rector del centro, Francisco Tomás (ambos en la foto). El compositor de Xàtiva inició su parlamento con los mismos versos de Ausiàs Marc de *Elogi a Teresa* que hace «50 años, 9 meses, 5 horas y 47 minutos» leyó en el mismo escenario para homenajear al poeta. También declaró que si Barcelona le ha «hecho posible como cantante», Xàtiva y Valencia le han «hecho posible como persona».



El Periódico de Catalunya
15-12-09

La Universitat acuerda conceder su medalla al Misteri d'Elx y a Raimon

► El Consejo de Gobierno, con el rectorado cerrado, nombra doctores honoris causa a Jon Sobrino y a Vicente L. Montes

LEVANTE-EMV VALENCIA

■ El cantante de Xàtiva, Raimon, y el Misteri d'Elx recibirán este curso la Medalla de la Universitat de València, según acordó ayer el Consejo de Gobierno de la institución académica en una sesión —en la que se volvieron a cerrar las puertas del rectorado— en la que también se ha dado luz verde al nombramiento como doctores honoris causa de Jon Sobrino, Sheyla Benhabib, Virginia Trimble, Thomas F. Glick y Vicente Luis Montes, a título póstumo.

Éste es el año en que la universidad valenciana recupera a uno de sus cantautores más emblemáticos. La Politécnica, coincidiendo con el 50 aniversario de la canción «Al vent», editó un CD y montó una exposición en homenaje a

Raimon. Ahora es la Universitat.

Su Consejo de Gobierno considera a Raimon como «una referencia obligada a la hora de reflexionar sobre lo que ha sido el siglo XX en nuestro país». Junto con su trabajo de músico, la Universitat valora su tarea de investigación en las raíces poéticas de los clásicos valencianos, señalaron ayer fuentes de la institución.

Con la concesión de la Medalla de la Universitat al Misteri d'Elx, cuya representación parcial tuvo lugar hace diez años en su claustro coincidiendo con el 50 aniversario de ambos, el organismo «reconoce de manera oficial la importancia que para nuestro país, nuestra lengua y cultura tiene la Fiesta, que nació en la misma época que lo hizo la Universitat».

Ambas medallas se otorgarán en un acto solemne al Paraninfo de La Nau, la sede histórica de la UV. El mismo espacio acogerá, a lo largo del curso, la ceremonia de investidura como doctores honoris causa del teólogo jesuita Jon Sobrino,

ACUERDOS

Derecho ya tiene el grado pese a la crítica

► El Consejo de Gobierno de la Universitat de València aprobó ayer los nuevos planes de estudio adaptados al Espacio Europeo de Enseñanza Superior de los grados de Derecho —donde un gran grupo de profesores había mostrado su disformidad— y del de Ciencias Políticas y de la Administración. Estos nuevos planes de estudio habrán de ser verificados por el Aneca y se implantarán el próximo curso.

de la filósofa y teórica del feminismo Sheyla Benhabib, la astrónoma Virginia Trimble, el hispanista Thomas F. Glick y, a título póstumo, del jurista Vicente Luis Montes, catedrático de Derecho Civil y magistrado del Tribunal Supremo hasta su fallecimiento el pasado mes de agosto.

El Ruido 30-9-09

>CONSEJO

Medalla de la Universitat para Raimon y el Misteri d'Elx

El cantante Raimon y el Misteri d'Elx recibirán este curso la Medalla de la Universitat de València, según acordó ayer el Consejo de Gobierno de la institución académica en una sesión en la que también se ha dado luz verde al nombramiento como doctores honoris causa de Jon Sobrino, Sheyla Benhabib, Virginia Trimble, Thomas F. Glick y Vicente Luis Montes.

Por otro lado, las facultades darán cursos de formación adicional a diplomados e ingenieros por los planes anteriores, para poder otorgar el título oficial de grado.

El cantant Raimon i el Misteri d'Elx rebran la Medalla de la Universitat

El cantant Raimon i el Misteri d'Elx rebran aquest curs la Medalla de la Universitat de València. Així ho ha acordat aquest dimarts el Consell de Govern de la institució acadèmica en una sessió en la qual es va acordar també el nomenament com a doctors *honoris causa* de Jon Sobrino, Sheyla Benhabib, Virginia Trimble, Thomas F. Glick i Vicente Luis Montes.

REDACCIÓ

El Consell de Govern considera Raimon com "una referència obligada a l'hora de reflexionar sobre el que ha sigut el segle xx en el nostre país". Així mateix, junt amb el seu treball de música, la Universitat valora la seua tasca d'investigació en les arrels poètiques dels clàssics valencians. Raimon (Xàtiva, 1940) és un dels membres més representatius de la història contemporània de la cançó en català i amb major reconeixement internacional (juntament amb Llach, Serrat o Maria del Mar Bonet) de tot el domini lingüístic. Entre les seues cançons més emblemàtiques es troben *Al vent* i *Diguem no*.

Amb la concessió de la Medalla de la Universitat al Misteri d'Elx, el Consell de Govern "reconeix de manera oficial la importància que per al nostre país, la nostra llengua i la cultura

té la Festa d'Elx, una festa que va nàixer en la mateixa època que ho va fer la Universitat de València". Ambdues medalles s'atorgaran en un acte solemne al Paranif de la Nau, la seua històrica de la Universitat.

El mateix espai acollirà, al llarg del curs, la cerimònia d'investidura com a doctors *honoris causa* del teòleg jesuïta Jon Sobrino, de la filòsofa i teòrica del feminisme Sheyla Benhabib, de l'astrònoma Virginia Trimble, de l'hispanista Thomas F. Glick i el nomenament com a doctor *honoris causa* a títol pòstum del jurista Vicente Luis Montes, catedràtic de Dret Civil i magistrat del Tribunal Suprem fins el seu traspàs el passat mes d'agost.

D'altra banda, el Consell de Govern va aprovar els nous plans d'estudi adaptats a l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES) del Grau de Dret i del Grau de Ciències Polítiques



Raimon durant un concert a la ciutat de València. FOTO: MIGUEL LORENZO

Destaquem

■ **El Consell de Govern considera Raimon una referència obligada per a comprendre el segle xx en el nostre país**

■ **El Misteri d'Elx és de gran importància "per al nostre país, la nostra llengua i la nostra cultura"**

■ **També s'investirà *honoris causa* Sobrino, Benhabib, Trimble, Glick i Montes**

i de l'Administració. Aquests nous plans d'estudi hauran de ser verificats per l'Aneca i s'implantarán efectivament el pròxim curs 2010-2011, junt amb la resta de titulacions de la Universitat de València que es troben en procés d'adaptació a l'EEES i els vint-i-dos graus que la Universitat de València ha implantat ja aquest curs.

L'òrgan de govern de la Universitat va aprovar també els criteris per a la incorporació dels titulats universitaris als nous graus resultants de l'adaptació a l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior del sistema educatiu universitari oficial. Això suposa que les diverses facultats i esco-

les universitàries posaran en marxa cursos de formació addicional adreçats als diplomats i als enginyers tècnics que hagen finalitzat els estudis d'acord amb sistemes educatius anteriors, per tal de poder atorgar el títol oficial de grau corresponent.

Entre altres acords, el Consell de Govern va autoritzar la signatura de convenis de col·laboració amb la Universitat Federal de Rio Grande do Norte (Brasil), amb la universitat colombiana ICESI, amb la Fundació Comunitat Valenciana-Regió Europea i amb l'Hospital Clínic Universitari de València per al desenvolupament de l'Institut d'Investigació Sanitària.

Medalla a Raimon, cinquanta anys després d'estrenar 'Al vent'

"Una encomiable trajectòria com a cantant i compositor compromès amb el País Valencià". Aquest ha estat, molt esquemàticament, el motiu pel qual la Universitat de València va lliurar dilluns passat, 14 de desembre, la seua Medalla al cantant Raimon. L'acte es va celebrar al Paraninf de l'edifici històric de la Nau amb una gran representació de personalitats acadèmiques, culturals, socials i polítiques.

REDACCIÓ

El rector Francisco Tomás va recordar com *Al vent* "va acabar convertint-se en una cançó imprescindible per a tots nosaltres", i va afegir: "El crit de llibertat era seu, naixia de la seua pròpia collita, de les proximitats afectives i intel·lectuals amb gent com Joan Fuster o Vicent Ventura, per citar dos noms que, com ell aquest matí, van passar per aquest paraninf per a rebre el nostre homenatge". Ara fa cinquanta anys d'aquella cançó, quan Raimon estudiava a la Universitat.

El rector es va referir al compromís del cantant de Xàtiva, un compromís que tenia un caire especial en l'època de transició i que ha mantingut sempre, i que, a més, ha expressat a través de la música: "El temps també es pot canviar amb les cançons. El material que Raimon va fer seup per a canviar un món que no li agradava estava aleshores, i continua estant ara, fet de paraules".

Francisco Tomás va apuntar: "Hui estem ací per a dir-li a Raimon que la Universitat de València continua sent la seua casa, potser ara més la seua casa que mai. Per a dir-li que el seu temps i el de la Universitat han recorregut camins i circumstàncies molt semblants. Per a dir-li que des d'aquell viatge amb moto de Xàtiva a València les seues cançons són un territori moral on feliçment ens reconeixem. Per a dir-li, finalment, que aquest matí de dilluns la Universitat, i jo en el seu nom, se sent orgullosos de lliurar-li la seua Medalla".

Personalitats del món de la política i de la cultura valencianes van acompanyar el cantant xatívi en l'acte. Així, entre els assistents es trobaven, a banda de les autoritats acadèmiques, representants polítics com ara Ricardo Peralta, delegat del Govern; l'expresident de la Generalitat i senador Joan Llerma; els diputats Mònica Oltra i Enric Morera; la regidora Carmen Alborch; el regidor socialista Vicente González Móstoles; l'alcalde de l'Eliana José María Angel. També hi van assistir representants del món de la cultura com ara l'escultor Andreu Alfaro; l'editor Eliseu Climent; l'escritor Josep Lluís Bauset; el pintor Manolo Boix; el pintor Artur Heras; el periodista Francesc de Paula Burguera; o el director de *Levante-EMV*, Ferran Belda.

El catedràtic emèrit de Botànica Manuel Costa va ser l'encarregat de llegir

la *laudatio*. Costa va evocar la seua amistat amb Raimon, que es remunta als anys cinquanta, "aquells anys en què ell ve de Xàtiva a la Universitat de València a estudiar Filosofia i jo vinc de Carcaixent".

Raimon Pelegrero -recordà Costa- va irrompre en l'ambient gris de la Universitat de llavors "amb força, perquè trencava amb el model de jove universitari de l'època". Costa va recordar: "La seua imatge era, no sé si proposant-s'ho o no, d'intel·lectual francès; el seu aspecte era diferent: cabells rossos, amb un serrell que li queia indolent sobre el front, camises negres, a vegades amb mocador al coll, i el seu inseparable jersei, que recorde de tons indefinits, entre groc i verdós, i sobretot una mirada llanguida i una miqueta trista, que inspirava tendresa i motivava entrega i amistat immediatament. Recorde caminar per la ciutat en una peripatètica i deliciosa tertúlia de carrer, en què parlàvem de tot, teatre, poesia, literatura, etc. Pele ens va ensenyar, almenys a mi, a descobrir Sartre, Brecht i Lorca".

En el seu repàs per la vida i l'obra de Raimon, el catedràtic destacà un dels moments que acompanyaran no sols Raimon sinó bona part dels joves de l'època, quan es van tornar a veure "en maig del 68, en el famós concert d'Econòmiques de la Complutense". "Jo, amb alguns amics, em trobava entre aquells sis mil espectadors, presumint d'amistat amb el poeta cantant. Després del concert compartírem una estona de conversa al deganat de la facultat. Aquell concert va marcar un abans i un després a la universitat madrilenya i va ser el comentari al campus durant molt de temps; va representar, com s'ha dit moltes vegades, la nostra aportació al maig del 68".

Però l'obra musical de Raimon es completa amb la de difusor de la literatura i la cultura catalanes, "la seua vocació de poeta la manifesta també quan pren la poesia dels altres i la fa seua abocant-la en les seues cançons, i el més important és que les fa arribar al públic, a qui dóna a conèixer personatges difícils com ara Espriu, Ausiàs March, Jordi de Sant Jordi, Timoneda, etc., personatges inabastables per al gran públic en aquells moments". Abí, el catedràtic de Botànica va afegir que "de manera meravellosa penetra en un personatge tan complex com Ausiàs March i el seu difícil català medievall pren força en la veu i en la música



Raimon rep la Medalla de mans de Francisco Tomás.
FOTO: JORDI LLIBRETT

Cinquanta anys, nou mesos, cinc dies i 45 minuts després

Després de rebre la Medalla, Raimon va indicar durant la seua intervenció que feia cinquanta anys, nou mesos, cinc dies i quaranta-cinc minuts que el mateix llegia al Paraninf els quatre primers versos del poema d'Ausiàs March conegut com *Homenatge a Teresa*, amb motiu del cinc-cents cinquanta aniversari del naixement del poeta de Beniarjó. Aquesta coincidència, va afirmar, "em fa goig". Raimon va indicar que és "un honor sincer i un gran agraïment rebre la Medalla de la Universitat de València", la medalla d'una institució on es va formar intel·lectualment, on va passar alguns dels anys més importants de la seua vida, on es va relacionar amb artistes i intel·lectuals. "La Universitat de València va ser, si no el centre del món, el lloc on constataré que hi havia món", va explicar. Raimon va voler recordar aquells que "amb la seua tasca professional i el seu compromís cívic han treballat pel seu país, el País Valencià". A continuació va adreçar paraules també de record per a alguns dels seus professors, com ara Joan Reglà; Julián San Valero; Miquel Dolç; o Miquel Tarradell, i d'agraïment per les seues indicacions a l'hora de completar els seus coneixements amb lectures diferents a les del programa acadèmic.

El cantant xatívi va evocar els seus anys de teatre i les seues primeres actuacions i col·laboracions com ara en la revista *La canya de gris*, on va publicar un poema. En aquells anys va fer amistat amb Joan Fuster, que li va fer conèixer la poesia catalana. Raimon es va referir a la relació pràcticament familiar amb Fuster, Vicent Ventura i Andreu Alfaro, "vaig fer moltes coses aquells anys... Ah, i també estudiava". En aquest punt, va contar que estudiava la carrera de Filosofia i Lletres a la Universitat i els seus dubtes per a decidir si s'especialitzava en Història o Filosofia, els quals encara l'assaltaven perquè "no sé què vull ser de major". En el seu discurs també va tindre paraules per a l'actualitat i per a la classe política valenciana, amb referències a la corrupció. Raimon es va manifestar "disgustat per la corrupció de part de l'estament polític i de la societat civil. Perplex i irritat en constatar que aquest país meu en comptes de classe dirigent té una classe digerint, alguns en perpètua digestió". El cantant de Xàtiva va dir que aquest acte d'homenatge li dóna molta energia i que "si Barcelona m'ha fet possible com a cantant, Xàtiva i València m'han fet possible com a persona".

de Raimon que, sense ser un polifonista del Renaixement, posa el seu cant actual i modern a uns textos difícils que no s'havien fet per a ser cantats. Mentre a França els cantants musicaven Aragon, Verlaine o Rimbaud, ací Raimon ho feia amb Ausiàs, Jordi de Sant Jordi, Timoneda o Espriu".

Costa va concloure el seu parlament recordant que la Universitat "honra hui Raimon Pelegrero, Raimon, pels seus mèrits com a lluitador per les llibertats, pel seu compromís amb el país, per la seua trajectòria intel·lectual, pels seus mèrits com a artista, per la seua vida plena de grandesa, humilitat i honestat". Va destacar, tot emprant les mateixes paraules de Raimon per a fer-ho, que "aquesta medalla va més enllà de Raimon, és també un homenatge a tots aquells que van anar *al vent*, encara que el vent bufara en contra seua, als que van veure la *por ser llei* per a tots, a tots els que van fer les seues vides a colps, a tots els que no creuen en les pistoles, als que vénen d'un silenci antic i molt llarg, i finalment, a aquells que, si bé per a alguns ja és tard, han pogut cantar la vida, cantar la nostra vida, de poble que no vol morir, a aquells que han guanyat l'esperança, l'esperança de viure lliures i en pau".

D'altra banda, la Universitat va homenatjar els treballadors que porten quaranta anys treballant a la institució. En aquest acte el rector va tindre unes paraules de reconeixement: "Hem volgut també reconèixer la seua dedicació al llarg de quaranta anys. Per això vull donar-vos les gràcies, una vegada més, a totes i a tots per l'esforç que heu fet al llarg de la vostra vida per tal de millorar la nostra, la vostra Universitat".